

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 515. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_709-txt-shoot-idm2476/facsimile.pdf (tilgået 09. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der bænked, efter hans Attraa,
Nu *Gotherne* den Balde
I Kredt af Brynjer Iysegraa
Og brede Kæmpe-Skjolde.
Mens Bjerg og Bølge høit gjelød
Af Kæmper Jammer-Klage,
Fra Konge-Baal og Brænde-Clød
Sig Luu svang saa fage;
I kulant Svøb af Røg den steg,
Af Vinden brat dog klivet,
Den holtred sig i vilden Leg,
Til Baalet sank i Støvet,
Til, under Brag og Jammer-Skrig,
Hvert Been var knust, den Ridders Lig
Ophrændt, opløst i Aske.

Fuldmød i Hu med Klagemaal
Nu *Gothlands* Kæmpe-Skare,
Hvor Drotten amuldred nys paa Baal,
Hvis Tjener de vare,
Opkasted brat til Kæmpegrav
En Hoi paa Klippe-Tinde,
Som skinned vidt og bredt paa Hav
Til *Gotho-Heltens* Minde.
I Dage ni de øste Muld,
Opreiste Bauta-Stene,
De øste Hvælvingen og fuld
Af Grube-Guld det rene;
Ja, Smykker, Ringe, hvert et Gran,
Man tog fra Edder-Dragen,
Blev jordet med dens Baueman
Koin sldrig meer for Dagen,
Men hviler nu i Jordens Favn,
Ja, skimler nu til Ingens Gav
Som for, i Mulm og Mørke!

Ved Heltens Grav et *Skjalde-Kor*
Med Sorgen var tilstede,
Ja, *Skjalde tale*, med klingre Ord
Hans Dræpe høit at kvæde;
De skildred Landets store Tab
I dyben Klage-Tone,
Høiløved Heltens Adelskab,
Hans Daad paa Val og Throne!
Gid hver en Konning, blid og brav,
Naar slukket er hans Kierte,
Maa følges saa til skumle Grav
Med Tunge som med Hjerte!
Ja, her var Sorg ved Kunge-Død;
Thi hvor man sig henvendte,
Med Klage høit hans Pris gjelød,
Og Menig-Mand bekjendte:
En Drot som han, vi jorder her,
Saa myg paa Konge-Stolen,
Saa dannis, guld og sørkime,
Ei findes under Solen*!)

Vende vi os nu til Episoderne, da er den Første, om *Skjolds* Lighegængelse, alt saa heromt, at den knap behøver at nævnes, og angasende Klammeriet mellem Helten og den Danske *Drost, Hanserd Eglavsin*, da udmærker det sig vel ikke ved poetisk Skjønhed, men et saadant Møllenspil var dog aabenbar ganske paa sit Sted, selv i det beskedne Danmark, naar en fremmed Kæmpe traadte saa pralende frem og had om Forlov til ene at bekæmpe en Fiende, hele Garden ei turde gaae under Øine. Dronning *Hildeborgs* Kvide, som *Skjalden* lader synges paa Borgen under Festen efter *Grændels* Fald, passer meget godt, da hun, lige-

*) I *Dansken* S. 263 - 66.

